

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **V. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2019, č. j. OAM-5/LE-LE05-VL11-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 8. 2019, č. j. 61 Az 20/2019 - 31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), kterou se domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 8. 2019, č. j. 61 Az 20/2019 - 31, s žádostí o ustanovení zástupce z řad advokátů. K rozhodnutí o této žádosti Nejvyšší správní soud požadoval vyplnění a zaslání *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech* stěžovatele, což však stěžovatel ve lhůtě stanovené výzvou ze dne 27. 8. 2019, č. j. 2 Azs 255/2019 – 12, neučinil. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 1. 10. 2019, č. j. 2 Azs 255/2019 – 23, žádost stěžovatele zamítl. Zároveň jej vyzval k doložení splnění podmínky stanovené v § 105 odst. 2 s. ř. s. do 14 dnů od doručení předmětného usnesení, a to buď předložením plné moci udělené advokátovi, nebo předložením dokladu o vysokoškolském právnickém vzdělání, a byl taktéž poučen o následcích nepředložení plné moci, příp. neprokázání vysokoškolského právnického vzdělání.

[2] Stěžovateli bylo uvedené usnesení doručováno dne 6. 11. 2019, kdy byla písemnost uložena a připravena k vyzvednutí. Protože si adresát zásilku nevyzvedl a neměl ani domovní schránku, do níž by jí bylo možno vhodit, byla vrácena Nejvyššímu správnímu soudu. S ohledem na § 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. byla považována písemnost dne 18. 11. 2019 za doručenou, o čemž vyvěsil Nejvyšší správní soud na své úřední desce sdělení ze dne 22. 11. 2019, č. j. 2 Azs 255/2019 – 31.

[3] Stěžovatel ve lhůtě stanovené v doručném usnesení podmínku podle § 105 odst. 2 s. ř. s. nedoložil, přičemž tento nedostatek brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[4] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. ledna 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu